

[Søren P. Larsen.]

Den højtærede Minister omtalte saa en Række andre Punkter, bl. a. Spørgsmaalet om Administrationen af Socialloven. Angaaende dette siger det ærede Medlem Hr. Villumsen til mig, at han har Erfaringer, og han er ikke sikker paa, at jeg har Kendskab til Administrationen. Ja, vi kommer dog ud omkring og taler med Folk, som har med Administrationen at gøre i de forskellige Egne, ligesom det ærede Medlem har med Administrationen at gøre i sin Hjemegn, og det er netop paa Grundlag af disse praktiske Folks Udtalelser og Erfaringer, at man Gang paa Gang henstiller til os, om det ikke var muligt, at man kunde faa mere Simplificering paa en Række Omraader. Nu er det naturligvis en af de Arvepligter, den nuværende højtærede Socialminister har faaet i Kraft af, at han har overtaget Embedet som Socialminister, at han skal holde Haanden over alt det, der foregik i hans højtærede Forgængers Tid. (Socialministeren [Ludvig Christensen]: Nej). Naa, dog ikke. Ja, det letter jo Vilkaarene noget for den højtærede Minister, naar han ikke skal vedgaa Arv og Gæld paa disse Omraader. Jeg forstaar jo, at Smilet kan komme frem ved Tanken om, at saa vidt gaar Forpligtelserne heller ikke. I øvrigt er det jo saaledes, at det ikke overalt i Sociallovgivningen er nye Omraader, der er taget ind. Langt det meste af det, der findes i den nugældende Sociallovgivning, kendte vi jo i Forvejen under den gamle Forsørgelseslovgivning, og det er jo saaledes, at der dér saa vel som andre Steder meget let kan opsamle sig Spørgsmaal, som gør det mere besværligt, end det behøver at være. Jeg har Opmærksomheden henvendt paa adskillige andre Punkter, som jeg tror, det vil være mere nyttigt at fremdrage i Udvalget, hvor vi frit og aabent kan drøfte Tingene og undersøge, om der er Mulighed for paa en Række Omraader at skabe en Forenkling. Efter den Lovprisning, som det ærede Medlem Hr. Nøhr ydede Regeringen — og det er jo altid de Radikales Opgave at prise Regeringen, og for saa vidt er det ærede Medlem heldig i sine Udtalelser —, kom der ligegodt et Suk efter nogen Forenkling, og det er denne Forenkling, som vi maa se at tilstræbe.

Naar det ærede Medlem Hr. Villumsen taler om, at vi har givet Udtryk for, at der administreres flot, saa siger jeg: Dokumenterne taler deres eget Sprog! Hvis man slaar op paa næstsidste Side i Socialministeriets Besvarelse af Folketingets Forespørgsel om de sociale Udgifter, hvoraf

det fremgaar, hvorledes man har udbygget hele den forsikringsmæssige Lovgivning, ser man, at i Sammenligning med 1932—33 er der en Stigning af Kommunehjælpsudgifterne paa over 50 pCt. Det er dog et Vidnesbyrd om, at der foregaar en meget stor Udbetaling af Kommunehjælp paa en Række Omraader, hvor vi troede, at naar den forsikringsmæssige Lovgivning blev bygget op, vilde man være i Stand til at holde igen.

Den højtærede Socialminister var inde paa Spørgsmaalet om Arbejdskraften i Landbruget. I Statistiske Efterretningers Nr. 2 af 14. Januar 1936 ser man, at Fremgangsmaaden for Efterspørgselen efter Arbejdskraft har været denne — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg citere et Par Linier:

„Af samtlige Brugere, der har angivet at have haft Behov for Arbejdskraft, har i alt 17 393 angivet, at de forgæves har søgt denne Arbejdskraft, 13 819 Brug angiver at have søgt ved Avertering, 3 143 at have søgt gennem Arbejdsanvisningskontorer og 3 351 paa anden Maade, særlig ved personlig Henvendelse.“

Se, disse Oplysninger fra Statistisk Departements Tælling vejer jo tungt til. Jeg forstaar godt, at den højtærede Socialminister stiller sig paa det Standpunkt, at han gerne vil være med til at løse dette Spørgsmaal, men det er virkelig ogsaa i allerhøjeste Grad Ministerens Opgave at være Formidleren, saaledes at Arbejdskraft, der er til Stede, bringes derhen, hvor der er Brug for den, og det er jo et af de Spørgsmaal, som vil melde sig, ikke mindst i Løbet af de kommende Maaneder, i meget alvorligt Omfang.

Der er en Række andre Bemærkninger, som jeg kunde have Lyst til at gøre, men det faar vente til Udvalgsbehandlingen.

Victor Larsen: Jeg vil gerne begynde med at efterlyse Det frie Folkepartis og Retsforbundets Stilling til de overordentlig betydende Ændringer i Socialreformen, som vi her behandler. Jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen i Gaar under de første Forhandlinger her i Tinget om denne Sag tog Plads ved Ordførerbordet. Jeg havde naturligvis ventet at høre et vægtigt Indlæg fra det ærede Medlem, og jeg haabede, at dette skulde være paa Linie med det, som den Tale, jeg holdt her i Tinget i Gaar, gav Udtryk for. Jeg maa derfor sige, at min Skuffelse var ikke ringe, da det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen